

Отъ лѣвия флангъ на 3-тя дружина, до мѣстото на фугаситѣ прѣдъ позицията бѣха направени засѣки отъ поваленитѣ голѣми клончести дървета.

Въ надвечерието на шипченский бой, ротитѣ отъ 3-тя дружина ги командуваха слѣдующитѣ офицери: 1-ва рота азъ, 2-ра рота — Прапорщикъ Большевъ, 3-тя рота, вмѣсто ранения Штабсъ-Капитанъ Поповъ. Подпоручикъ Людницки и 4-та рота, вмѣсто контузения Штабсъ-Капитанъ Стесель, Прапорщикъ Юнгертъ, най-послѣ, за дружиненъ адютантъ бѣ назначенъ Штабсъ-Капитанъ Сокальски.

Когато 3-тя дружина зае опрѣдѣления ѝ участъкъ, и азъ направихъ потрѣбното по ротата распореждане, съ разрѣшението на дружинния си командиръ, отидохъ на върха Св. Никола съ цѣль да видя неприятелското къмъ Шипка движение, което днесъ се бѣ започнало въ 2 часа слѣдъ обѣдъ. Тѣкмо въ 4 ч. азъ бѣхъ на възвишенността и видѣхъ цѣлата армия на Сюлейманъ Паша. Тя се бѣше приближила съ нѣколко колони до с. Шипка. Дѣсния ѝ флангъ се упираше татъкъ къмъ село Енина, а лѣвия — къмъ село Шейново.

Съ бинокль въ рѣка азъ наблюдавахъ всичкото врѣме за съсрѣдоточението на неприятелската армия около Шипка и познахъ отъ расположението ѝ, че Сюлейманъ Паша се готви да атакува шипченската позиция. Помжчихъ се да изброя турскитѣ табори, които се оказаха 45—50, освѣнъ многочисленната кавалерия и артиллерия. Цѣлата неприятелска армия, прѣдъ нашитѣ очи, се построи въ нѣколко линии. При това, когато челната колона на лѣвия ѝ флангъ се подаде значително напредъ, отъ върха на св. Никола се раздаде топовенъ гърмежъ. Нашата 9-ти фунтова батарея откри огънъ срѣщу тѣзи колона и я чакара да се оттегли назадъ.

Когато се завърнахъ отъ върха Св. Никола, поканенъ бѣхъ отъ дружинния командиръ да пия чай. Слѣдъ чая, като станахъ да си отида, Чилиевъ извади отъ джеба си нѣщо увито въ книга и ми го подаде.